

STUBBEFOLKET

HUR STUBBEFOLKET FICK SITT NAMN

Stubbefolkets historia består av många myter, men det finns en speciell urmyt, som står över alla andra; historien som berättar hur Stubbefolket fick sitt namn, och vad det betyder för dem.

I tidernas begynnelse, då allt blev till, fanns det två krafter som kämpade om att dominera världen. Kampen stod mellan Ville och Liv – Styrkan och Kärleken. Ville levde på de öppna slätterna. När han behövde tog han sina vapen och drog ut på jakt, annars såg han bara till att må bra. Live levde i den omvälvande skogen, där hon samlade in det hon behövde, vårdade jorden och planterade träd för att ytterligare skydda sig mot faror utanför.

Ville såg att Live planterade träd och att skogen växte. Han kände att det öppna landskapet var hotat, men han vågade inte gå in i den täta skogen. Han var rädd att Live skulle hålla honom kvar där inne och att han skulle bli kvävd av de tunga trädkronorna. Live såg att Ville smög omkring i utkanten av skogen och undrade vad han höll på med. Hon var rädd för att han skulle skada henne och vågade inte gå ut till

honom – hon hade ju inte något skydd på de öppna slätterna.

Allt eftersom skogen växte kände Ville allt mer att hans älskade slätter var i fara. Att de skulle bli upplukade av skogen och att han själv skulle bli bortdriven. Till slut höjde han sin stora yxa och började hugga ner träden. Live blev rädd, men insåg också att hon inte kunde fly för då skulle hennes älskade skog bli nedhuggen, och då hade hon ingen plats att gömma sig på.

Hon tog mod till sig och gick Ville till mötes. I det att de fick ögonen på varandra hände något. De blev båda klara över att den andra inte var hotande eller farlig, bara rädd och osäker, så som de själva var. I det ögonblicket uppstod en evig värme mellan dem.

De såg sig omkring och upptäckte att de inte var inne i skogen, men inte

heller ute på slätterna. Resterna av de fällda träden, stubbarna stod kvar. De utgjorde ett gränsland, där de båda kunde känna samstämmighet och gemenskap. I denna stund blev Ville och Live till ett och de skilde aldrig mer på sig.

Så blev Ville och Live förenade i harmoni, och myten berättar att de är förfäder till det som idag är Stubbefolket. Stubbarna är en symbol för Stubbefolket; symbolen för att de inte ska vara rädda för det okända. De ska istället söka kunskap och förståelse. Och de skall sträva efter harmoni i det vida gränslandet, något som är så mycket bättre än att leva i de snäva ytterkanterna.

Mytan hölls vid liv genom att varje generation berättade den vidare för nästa, och så för cirka 1000 år sedan blev den nedtecknad på pergament. Detta dokument är ett av Stubbefolkets allra viktigaste ägodelar och utgångspunkten för deras livsfilosofi.

Pergamentet förvaras vanligtvis i kunskapens torn, där Stubbefolkets högsta hövding och "visman" – Fyrvaktaren – vakar över det tillsammans med de övriga nedtecknade myterna. En gång om året fraktas pergamentet runt till alla Stubbefolksbyarna av budbäraren Vandrer. In i de djupa skogarna, till varje sjö och ut på de öppna slätterna. Där läses det högt om Ville och Live, så att alla ska förstå varför de ska söka kunskap, förståelse och harmoni och inrätta sina liv därefter. När historien om Ville och Live, efter att ha varit runt hos alla, kommer tillbaka till tornet och åter är under "vismannens" beskydd, då börjar den årliga "Stubbefesten", som varar i en dag och en natt i -25 timmar.

STUBBEFOLKETS SÅNG

VERS 1

Innerst i skogen, ved Mosevann,
"hittar" du folket fra Skoddeland.
Vi lever i ly, av trærnes sus,
og elsker å "sjunga" i fossebrus.

REF

For vi er Stubbefolket, et folk fra skog og hei.
Ja vi er Stubbefolket, som "hålsar" deg.
Ai-ai-a-i-a-i. Ai-ai-a-i-a.
Ja vi er Stubbefolket, som "hålsar" deg.

VERS 2

Fiskene spreller, i elva her.
"Frodiga ångar" med friske bær.
Se huldrene ri, på ville dyr,
her lever vi som i et eventyr.

REF

For vi er Stubbefolket, et folk fra skog og hei.
Ja vi er Stubbefolket, som "hålsar" deg.
Ai-ai-a-i-a-i. Ai-ai-a-i-a.
Ja vi er Stubbefolket, som "hålsar" deg.

VERS 3

Når månen er en kule, som
svever avsted, og vinden tar i
trærne, og river deg med.
Da kommer slumretimen,
hvor mørke makter rår,
og følger deg dit du går.

REF

For vi er Stubbefolket, et folk fra
skog og hei. Ja vi er Stubbefolket,
som "hålsar" deg.
Ai-ai-a-i-a-i. Ai-ai-a-i-a.
Ja vi er Stubbefolket,
som "hålsar" deg, som "hålsar" deg.

